

Publicerad 2012-05-08 00:58 av hallucinatingarkansas

### **Vi mår inte idag som vi en gång gjorde**

Vi mår inte idag som vi en gång gjorde, när köttet var starkt och huden glänste i solen. Vi sitter mest på parkbänkar. Vi matar duvorna med resterna av veckans limpa, som för övrigt är allt vi numer orkar äta. Du med din basker som är allt för liten, du petar med käppen bland brödsmulor som duvorna inte sett. Allt ska ätas. Jag har svårt att gå sen många år tillbaka. Trots det vaknar jag redan när solen gått upp, jag dricker mitt kaffe så svart som det går, men först flera timmar in på förmiddagen börjar huvudet klarna. I gryningskylan går jag varje dag runt på stadens gator, samma rutt jag gått i många år. Människorna ser mig inte längre, jag har blivit ett spöke. Stadens liv går i ultrarapid kring min väg. Nere vid parkbänken vid sjön möter jag dig, och du är alltid där före mig. Jag ser din basker över bänkens rygg redan när jag rundar hörnet där det en gång låg ett bageri. Så matar vi duvorna tills brödet är slut. När solen dansar i sjön och himlen i tystnad ser på, så mår vi ganska bra, nästan som vi en gång gjorde. Men den värld som omger oss är inte längre vår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hallucinatingarkansas med Poeter.se id #24038 innehar upphovsrätten